

finner inom den tränga mur, Och sitter innesluten, som ett
oskäligt djur.

När wintren den tillstundar och sommaren är all, Då
blomster mer ej finnas och lusten den är kall, Och jorden sig
bekläder med is och mycken snö, Då mången utaf menniskor
får lida frost och nöd.

Är någon som will weta hwem wisan diktat har Så
kan du det besinna att det en fånge war; Det kan du få er-
fara allt uppå denna jord, Mitt namn och hem står skrifwit
i versens första ord.

Så slutar jag min wisa och tar ett ömt godnatt, Jag
kan ej längre sjunga, min tunga är så matt, Och qwällen den
tillstundar och mången går till ro. Farwäl nu mina wänner,
nu går jag till mitt bo.